

[Niels Frederiksen.]

landet ønskede, men det var danske Varer. I et Lynglimt giver det ærede Medlem her Udtryk for, hvor forkert han er indstillet under de nuværende Forhold. Det er netop danske Pengeværdier, Udlandet trakter efter, medens man modsætter sig at faa danske Varer. (*Oluf Pedersen:* Hvad vil de med de Penge?). Ja, de vil det samme med de Penge, som det ærede Medlem anvender sine Penge til. (*Oluf Pedersen:* Ja, til danske Varer, ikke?).

Det ærede Medlem kom med en anden Udtalelse, som paa samme Maade viser, hvor forkert det ærede Medlem er indstillet. Retsforbundet i al Almindelighed fremhæver, at det er en Lykke for et Land at kunne købe billige Varer til Befolkningens Behov og Forbrug, og under normale Forhold er dette rigtigt, vel at mærke, naar de billige Varer er medvirkende til en Produktion, hvis Produkter kan afhændes ude omkring i den store Verden. Hvis den Opfattelse var rigtig, at vi ved at aabne for Indførsel af andre Nationers Produktion kunde faa en tilsvarende Afsætning af vor, saa kunde der være Mening i denne Teori. Men som Forholdene i Øjeblikket ligger, er det en Kendsgerning, der bekræftes Gang paa Gang, at det at indføre Dumping-Varer til under Produktionens Fremstillingspriser medfører, at vort Land faar en øget Arbejdsløshed, der medfører Udgifter for Samfundet, hvis ikke de, der bliver beskæftigelsesløse, skal sulte, og derfor er den Teori ikke rigtig i Nuet; det er ikke en Lykke for et Land at faa indført billige Varer, naar dette medfører en Understøttelsesudgift, der ganske ophæver Værdien af de indførte billige Varers Indflydelse paa hele Levestandarden.

Det er ganske nødvendigt, at det ærede Retsforbunds Medlemmer anstrænger sig for at forstaa den Verden, vi lever i, og de Forhold, hvorunder vi i Øjeblikkets Tilstand arbejder, og jeg har Anledning til at fremføre disse Bemærkninger, for naar man som Konklusion af den Diskussion, der er ført, maa komme til, at alt, hvad man har fremført fra Retsforbundets Side, er Udtryk for, at man opfatter Tiden ganske forkert og slet ikke forstaaer, hvad der foregaar, slet ikke forstaaer den store Indflydelse af de Kræfter, der udfoldes for at forandre Samkvemet og Handelsforholdene mellem Staterne, saa forekommer det mig, at det kun er muligt for Retsforbundets Medlemmer at finde Ørenlyd for deres Argumenter og Teorier i de Kredse, der

har den Lykke ikke at faa noget som helst ud af at studere de nuværende Tidens Vanskeligheder, de Kredse, hvor man kan leve et lykkeligt Liv, fordi man slet ikke forstaaer Verdens Genvordigheder i Øjeblikket.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kun dette, at han ikke behøver at fortælle mig eller andre, at hvis ikke Prisfaldet for Landbrugets Varer afbødes med andre Varers Jævnstilling i Pris, enten ved Prishævning eller andre Foranstaltninger, kommer der et Misforhold frem, som skaber en særdeles daarlig Stilling for Landbruget. Det er noget, vi har talt om paa saa overmaade mange Punkter i Forbindelse med den økonomiske Lovgivning, men det har aldeles ikke noget at gøre med det, som jeg spurgte det ærede Medlem om, nemlig dette: Hvis alle andre Lande kunde sælge de forskellige Varer billigere til os, end vi kunde producere dem her i Landet, hvad skulde vi saa leve af her i Landet? Og hvordan med Landbruget, hvis der var fri Indførsel af saadanne Varer her til Landet? Det svarede det ærede Medlem slet ikke paa.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Ragers forskellige Usandheder. Det ærede Medlem Hr. Rager taler om Det konservative Partis Dobbeltspil med Valutacentralen og tillader sig en Fremstilling som den, han har givet, hvori det ærede Medlem overhovedet ikke tager Hensyn til den Kendsgerning, at der var et Valg imellem, Valget den 16. November, hvor Regeringspartierne havde vundet paa Valutacentralen, hvorefter vi i Overensstemmelse med demokratiske Synspunkter gik ind i denne Forhandling, medens det ærede Medlem Hr. Rager og hans Parti, og først og fremmest det ærede Medlem, gennem „Politiken“ havde lovet at holde Kronen oppe, men et Par Maaneder efter solgte de den.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Rager skulde lade være med at agere Historiker, for naar han saa taler om 1920, bliver det helt fortvivlende for det ærede Medlem; man skulde næsten ikke tro, at det ærede Medlem havde været født den Gang, naar han kan udtale sig, som han gjorde. For hvad skete der i 1920? Efter at vi i 1919 havde haft en Merindførsel paa 1 600—1 700